

Teza: zwrot akt sprawy

Brak uzasadnienia w zakresie okoliczności wymierzenia obwinionemu kary nagany powoduje, że orzeczenie nie może być poddane prawidłowej kontroli, co uzasadnia zwrot akt sprawy sądowi I instancji celem uzupełnienia uzasadnienia w tym zakresie.

Sygn. akt: WO-155/18

POSTANOWIENIE

z dnia 30 stycznia 2019 r.

Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie:

Przewodniczący: S WSD Marek Hamerlik

Sędziowie: S WSD Jolanta Ruszczak – sprawozdawca, S WSD Teresa Famulska

Protokolant: Aneta Stefańska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego Bronisława Kachnikiewicza

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2019 r. w Warszawie na rozprawie sprawy radcy prawnego T. S.

obwinionego o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. 2018 r. poz. 2115) w związku z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego ogłoszonego Uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

na skutek odwołania Ministra Sprawiedliwości od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia 21 maja 2018 r. Sygn. akt D 22/18

na podstawie art. 449a k.p.k. postanawia:

zwrócić akt sprawy Sygn. akt D 22/18 Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie celem uzupełnienia uzasadnienia orzeczenia z dnia 21 maja 2018 r. Sygn. akt D 22/18 w zakresie orzeczonej obwinionemu kary nagany.

WO-155/18

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 21 maja 2018 r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie zwany dalej „sądem okręgowym” uznał radcę prawnego T. S. winnym zarzucanego mu czynu, polegającego na tym, że: w dniu 6 marca 2017 r. w miejscowości Siedlce, w województwie mazowieckim, znajdując się w stanie nietrzeźwości (tj. 1,27 mg/1 alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu prowadził samochód osobowy marki V. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym, który został uznany za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 178a § 1 Kodeksu Karnego, którego popełnienia radca prawny T. S. został uznany winnym i skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach II Wydział Kamy wydanym w sprawie o Sygn. akt II K 582/17 z dnia 13 września 2017 r. (sprostowanym w dniu 2 października 2017 r.) tj. czyn stanowiący postępowanie sprzeczne z prawem o którym mowa w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2115) i naruszający podstawowe wartości i zasady wykonywania zawodu radcy prawnego określone w art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego ogłoszonego Uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. W/w orzeczeniem sąd okręgowy orzekł wobec obwinionego karę nagany.

Od orzeczenia sądu okręgowego odwołanie w dniu 24 sierpnia 2018 r. na niekorzyść obwinionego wniósł Minister Sprawiedliwości, zaskarżając przedmiotowe orzeczenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze dyscyplinarnej. Minister Sprawiedliwości zarzucił orzeczeniu rażąca niewspółmierność kary wymierzonej obwinionemu w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego deliktu dyscyplinarnego i stopnia winy radcy prawnego T. S. i wniósł o jego zmianę poprzez wymierzenie obwinionemu kary zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na czas dwóch lat oraz zakazu wykonywania patronatu na czas trzech lat.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny - zwany dalej: sądem odwoławczym postanowił na podstawie art. 449a k.p.k. zwrócić akta sprawy sądowi okręgowemu celem uzupełnienia uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia w zakresie wysokości orzeczonej obwinionemu kary nagany.

Zgodnie z art. 424 § 2 k.p.k. w uzasadnieniu wyroku należy przytoczyć okoliczności, które Sąd miał na względzie przy wymiarze kary.

Sąd okręgowy nie podał w uzasadnieniu żadnych okoliczności, które miał na względzie przy wymiarze kary nagany obwinionemu.

Sąd okręgowy zobowiązany był do przytoczenia w uzasadnieniu okoliczności, które sąd miał na względzie przy wymiarze kary. Przepis tegoż artykułu nakłada na sąd obowiązek przytoczenia w uzasadnieniu wyroku okoliczności, które były rozważane podczas narady nad wyrokiem i zostały uznane za mające wpływ na wymiar kary.

Brak uzasadnienia w zakresie okoliczności wymierzenia obwinionemu kary nagany powoduje, że orzeczenie nie może być poddane prawidłowej kontroli, gdyż nie wiadomo dlaczego sąd okręgowy wymierzył obwinionemu karę nagany, a nie wymierzył innej kary.

Powyższy brak uniemożliwia ocenę orzeczenia w zakresie prawidłowości rozstrzygnięcia o wymiarze kary, a tym samym zasadności wniesionego przez Ministra Sprawiedliwości odwołania, który domaga się orzeczenia kary surowszej.

Wydanie merytorycznego orzeczenia przez sąd odwoławczy bez uzupełnienia uzasadnienia w zakresie wymierzonej obwinionemu kary byłoby równoznaczne z niedopuszczalnym przejęciem przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny kompetencji Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.